

**SZCZEGÓŁOWE ZASADY OPRACOWANIA PRAC DYPLOMOWYCH INŻYNIERSKICH
NA KIERUNKU ARCHITEKTURA NA WYDZIALE ARCHITEKTURY I WZORNICTWA
UNIwersytetu ARTYSTYCZNEGO IM. MAGDALENY ABAKANOWICZ W POZNANIU**

obowiązują od roku akademickiego 2017/18 ze zmianami 2020/21

1. Pracę dyplomową inżynierską student/studentka wykonuje pod kierunkiem promotora pracy, architekta: profesora, doktora habilitowanego lub doktora wybranego spośród dydaktyków Katedry Architektury i Urbanistyki. W szczególnych przypadkach i na zasadach określonych w Regulaminie studiów promotorem pracy dyplomowej inżynierskiej może być magister – wybitny twórca. Powyższe zasady w zakresie stopni naukowych dotyczą także wyboru recenzenta.

Praca dyplomowa inżynierska jest rozwiązaniem konkretnego zadania projektowego i składa się z części projektowej – praktycznej i części opisowej.

2. Zakres opracowania pracy dyplomowej inżynierskiej – praktycznej na kierunku ARCHITEKTURA na Wydziale Architektury i Wzornictwa UAP.

2.1 Praca dyplomowa praktyczna stanowi projekt architektoniczno-budowlany obejmujący:

- analizy, wnioski i schematy przyjętych rozwiązań,
- projekt zagospodarowania terenu przedstawiający przyjęte rozwiązania na tle otoczenia i w odniesieniu do istniejącego zagospodarowania z uwzględnieniem obsługi komunikacyjnej,
- projekt architektoniczno-budowlany obejmujący rzuty, przekroje, elewacje, wybrane detale, perspektywy lub wizualizacje.

2.2 Projekt winien być opracowany w sposób czytelny, z uwzględnieniem zasad rysunku technicznego, z wymiarowaniem, opisami pomieszczeń i powierzchni, ogólnymi danymi liczbowymi; całość w zakresie niezbędnym do przedstawienia przyjętych rozwiązań.

2.3 Praca praktyczna w formie plansz wydrukowanych w formacie A4 i dokumentacji pozostałych elementów dyplomu (np. zdjęcia z makiet) winna zostać dołączona do części teoretycznej pracy i jako całość przekazana do Dziekanatu.

2.4 Praca praktyczna przedstawiana na obronie winna być opracowana na sztywnych planszach 70 x 100 cm (odrębne zasady obrony online). Może być uzupełniona makietami lub innymi formami prezentacji w uzgodnieniu z promotorem. Do pracy dyplomowej winno być dołączone portfolio autora pracy.

3. Szczegółowe zasady dotyczące przygotowania części teoretycznej pracy inżynierskiej na kierunku ARCHITEKTURA na Wydziale Architektury i Wzornictwa UAP.

3.1. Pisemną pracę inżynierską student/studentka wykonuje pod kierunkiem promotora pracy, architekta: profesora, doktora habilitowanego lub doktora wybranego spośród dydaktyków Katedry Architektury i Urbanistyki. W szczególnych przypadkach i na zasadach określonych w Regulaminie studiów promotorem pracy dyplomowej inżynierskiej może być magister – wybitny twórca.

3.2. Część opisowa jest bezpośrednio związana z pracą praktyczną. Składa się z trzech części. Część wstępna zawiera przedstawienie tytułu pracy, uzasadnienie wyboru tematu, wskazanie źródeł inspiracji oraz odniesienie do zjawisk w architekturze. Powinna zawierać ogólny opis idei jako efekt dokonanej analizy uwarunkowań, opis przyjętych rozwiązań przestrzennych, funkcjonalnych, użytkowych a także winna zawierać przypisy i bibliografię. Może być uzupełniona o ilustracje. Część druga i trzecia stanowią bezpośrednie odniesienie do obowiązującego w aktualnym prawie budowlanym zakresu – treści i formy projektu budowlanego. Część druga stanowi opis przyjętych rozwiązań w zakresie zagospodarowania terenu i relacji przestrzennych ze środowiskiem i istniejącymi formami jego ukształtowania oraz zagospodarowania. Część trzecia jest opisem technicznym przyjętych rozwiązań przestrzennych, funkcjonalnych, architektonicznych, konstrukcyjnych i instalacyjnych w niezbędnym zakresie.

3.3. Praca – część teoretyczna pisemna łącznie z dokumentacją części praktycznej powinna być opracowana intrologatorsko.

3.4. Format i objętość części pisemnej pracy inżynierskiej to ok. 54 000 znaków. Font: Times New Roman 12 pkt., interlinia 1,5, tekst wyjustowany.

3.5. O ostatecznej objętości oraz szczegółowej zawartości pracy decyduje promotor pracy dyplomowej.

3.6. Dodatkowe informacje redakcyjne (przykłady w zał. A):

- całość powinna zawierać numerację stron (oprócz strony tytułowej), numery stron należy umieścić na dole każdej strony na środku,
- marginesy: lewy 3 cm, pozostałe 2,5 cm,
- cytaty ujęte w cudzysłów (bez kursywy); każdy cytat musi mieć podane źródło cytowania nawet, jeśli jest to spisana wypowiedź np. z wykładu, wywiadu itp.,
- opuszczenia w cytatach: wielokropek w nawiasie okrągłym (...),
- przypisy umieszcza się na dole strony,
- wtrącenia odautorskie: nawias kwadratowy [...],
- przytaczane w tekście tytuły książek, utworów literackich, filmowych, dzieł sztuki – wielką literą, kursywą, bez cudzysłowu (z wyjątkiem tytułów czasopism – zwykłą czcionką, w cudzysłowie),
- ilustracje powinny być odpowiednio rozmieszczone w tekście pracy – zawsze należy podać autora, tytuł, rok powstania lub pierwszej publikacji i źródło, z którego pochodzą; w tekście powinny być odniesienia do poszczególnych ilustracji,
- w bibliografii stosuje się układ alfabetyczny, według nazwisk autorów; osobno wydawnictwa zwarte, czasopisma i źródła internetowe.

3.7. Praca powinna zawierać stronę tytułową według załącznika nr 6a – AiU oraz oświadczenia, opatrzone podpisami autora oraz opiekuna pracy dyplomowej – załącznik nr 3 (wpięty jako ostatnia strona pracy) oraz załączniki nr 4 i 5.

ZAŁ. A — PRZYKŁADY REDAKCJI TEKSTU

Przypisy: (umieszczane na dole strony)

- P. Piotrowski, *Agorafilia. Sztuka i demokracja w postkomunistycznej Europie*, Dom Wydawniczy Rebis, Poznań 2010, s. 33.
- Pozycje cytowane w przypisach wielokrotnie powinny być opisywane następująco:
 - Ibidem – w przypadku wskazania na ostatnio cytowaną pozycję,
 - P. Piotrowski op. cit., s. 47 – w przypadku odesłania do wcześniej cytowanej pozycji (nie ostatnio)

Artykuł z prac zbiorowych:

- Z. Bajka, „Rynek mediów w Polsce”, w: *Dziennikarstwo i świat mediów*, pod red. Z. Bauera, E. Chudzińskiego, Kraków 2000, s. 83-102.

Artykuł z czasopisma:

- J. Brach-Czaina, „Ciało współczesne”, „Res Publica Nowa”, nr 11, 2000, s. 3-10.

Źródła internetowe:

- według powyższych wzorów, podając wszystkie informacje odnoszące się do danego tekstu (zazwyczaj, jak w przypadku czasopism), dokładny adres strony oraz datę dostępu:
 - Monika Branicka, „Jak w rajach”, [w:] „Obieg”, 25.07.07,
<http://www.obieg.pl/event/07072501.php#2>, (dostęp: 18.03.2016).

Sam link nie jest przypisem!

Skróty używane w przypisach:

- Por. – porównaj
- Zob. – zobacz
- Zob. też
- Red. – redakcja
- Przeł. – przełożył(a)
- Tłum. – tłumaczenie (Obie formy są właściwe, ważne jest zachowanie konsekwencji w tekście)
- s. – strona
- w:, [w:]
- dz. cyt., *op. cit.* – dzieło cytowane (ważna jest konsekwencja, czy decydujemy się na skrót polski czy łaciński)
- j.w. – jak wyżej;
- *ibid.* – *ibidem*, (tamże)
- Cyt. za: - cytata za: – sformułowania tego używamy, gdy nie znamy bezpośredniego źródła, a odwołujemy się do wypowiedzi przywołanej osoby